

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB26 : 1852

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB26 : 1852", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 41.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb26-txt-shoot-n48.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB26:48

#

Præste-Præk.

Den hele Forkyndelse, som »Præsten« ordentligviis repræsenterer, er og bliver dog Galimathias, uden at jeg derfor mener, at den skal bort, eller at den ikke ogsaa kan gjøre sin Gavn, hvilket nemlig ligger i, at Mskene ordentligviis ikke have Tid til at tænke videre over det Religieuse.

Confusionen ligger bestandigt i, at medens Præsten prædiker, underskyder Tilhøreren en lavere Forestillingskreds, og Præsten tænker slet ikke paa at udrive ham deraf.

Lad os tage et Exempel. Præsten prædiker over de Ord: Xstus skjeldte ikke igjen, der han blev udskjeldt. Nu prædiker han da om, at man skal gjøre lige saa, ikke skjelde igjen. Tilhøreren hører andægtig efter, og slutter omtrent saaledes: naar jeg da nu gjør efter hvad Præsten her siger (ikke skjelder igjen) saa vil det nok gaae mig godt i denne Verden. See, her har vi det. Det Hele dreier sig bestandigt om, at det maa [gaae] godt i denne Verden – og til den Ende vil man have med Xstd. at gjøre. Hvilket Dyb af Forvirring. Og paa den Maade prædiker 1000 Præster, og høre Millioner.

Tag de forelæste Ord, spørg Dig saa selv: hvorfor blev Xstus korsfæstet? Aabenbart fordi han ikke skjeldte igjen. Ved at skjelde igjen vil man altid komme ganske godt fra det i denne Verden. Men Intet er den meest forbittrede Forfølgelse saa vist som hvis Nogen formaaede at øve den Ophøiethed, der ikke skjelder igjen, Intet hader Verden saa meget. Tag et Msk, hvis Socrates blot havde kunnet beqvemme sig til at skjelde igjen, saa var han ikke blevet dømt.

Xstus beder for sine Fjender. Nu prædiker Præsten. Tilhøreren slutter da: dersom jeg gjør lige saa, vil det nok gaae mig godt i denne Verden. Der har vi det igjen! Nei, nei, nei, hvis Du stod anklaget og blev dømt til Fængsel paa Livstid – hvis Du da havde Ophøiethed til at bede for Dine Fjender: vær forvisset Du bliver henrettet. Intet forbittrer i den Grad^a som at bede for sine Fjender.

a mod En

Men det der hjælper Mskene, at de ikke mærke, hvilket Galimathias de komme ind i, er, at de hele Ugen igjennem væsentligen leve i ganske andre Tanker.

Og Xsthedens Grundforvirring er, at den officielt forkyndes og officielt høres under den Antagelse, at

Christendommen forholder sig til dette: saa vil det nok
gaae Dig godt i denne Verden.

Jo, jeg takker de[t] er rigtignok gaaet de sande Xstne
godt i denne Verden.

Præsterne derimod gaaer det jo meget godt i denne
Verden – men det er heller ikke Xstd.